

Projektorienteret Praktikrapport – BørneBasketFonden

3. semester – Psykologi 2020

Vejleder

Tine Jensen – tinex@ruc.dk

Antal anslag

54.645

Dato for aflevering

d. 13.01.21

Indholdsfortegnelse

1. FØRSTE ELEMENT; BESKRIVELSE AF BØRNEBASKETFONDEN, SAMT PROBLEMSTILLING	3
2. HVEM ER BØRNEBASKETFONDEN?	3
2.1 SKOLEBASKET FORLØB	4
2.2 ETABLERING AF BØRNEBASKET KLUBBER	5
2.3 "BASKETMATEMATIK"	5
3. MINE ARBEJDSOPGAVER	6
3.1 UDVIKLING AF DANMARKSKORT	6
3.2 UDVIKLING AF ÅRSRAPPORT	6
3.3 UDFORMNING AF EVALUERINGSSPØRGSMÅL TIL ELEVER OG LÆRERE	7
3.4 OBSERVATION OG "FORTÆLLING" OM KOMMUNALE SAMARBEJDER	8
4. PROBLEMSTILLING	8
5. ANDET ELEMENT; UDVÆLG OG REDEGØR	8
5.1 METODE	9
5.1.1 VIRTUELT SEMISTRUKTURERET INTERVIEW SOM METODE	9
5.2 KRITISK PSYKOLOGI	10
5.2.1 HANDLEEVNE	11
5.2.2 DAGLIG LIVSFØRELSE	11
5.3 CONFLICTUAL COOPERATION	12
5.4 LEG SOM BEGREB	13
5.4.1 ERIKSON	14
5.4.2 PIAGET	14
6. TREDJE ELEMENT; SAMMENHOLD TEORI MED EMPIRI	14
6.1 DE ENKELTE PERSONER SOM SUBJEKT	14
7.1.1 BØRNEBASKETFONDENS VISIONER	15
6.1.2 FORVENTNINGER TIL SKOLEBASKET FORLØB SET FRA SKOLENS PERSPEKTIV	17
6.1.3 FORVENTNINGER TIL SKOLEBASKET FORLØB SET FRA KOMMUNENS PERSPEKTIV	18
7. FJERDE ELEMENT; REFLEKSION OVER ERFAREDE PRAKSISSE	20
7.1 KRITISK BLIK PÅ DET LÆRINGSFÆLLESSKAB DER BLEV STILLET TIL RÅDIGHED FOR MIN LÆRING	20
7.2 KRITISK BLIK PÅ DE ARBEJDSOPGAVER JEG ER BLEVET STILLET	22
7.3 DILEMMAER OG PROBLEMER I MIT PRAKTIKPHOLD	22
8. LITTERATURLISTE	25

1. Første element; beskrivelse af BørneBasketFonden, samt problemstilling

Det kommende afsnit vil bestå af en kort redegørelse for hvem BørneBasketFonden er, samt hvilke arbejdsopgaver jeg har udført gennem min praktik.

Jeg blev ansat i stillingen "Analyse praktikant" og har været i praktikstillingen fra d. 1. september til d. 18. December 2020.

De sidste 14 år, har jeg arbejdet som frivillig håndboldtræner i en forening i Nordsjælland, og jeg har en stor personlig interesse for arbejdet omkring de danske foreninger. Da jeg så stillingen i BørneBasketFonden, synes jeg at den var oplagt for mig at søge, da jeg er meget inspireret af deres arbejde og forsøg på at styrke det danske foreningsliv.

2. Hvem er BørneBasketFonden?

BørneBasketFonden er en interesseorganisation, der er organiseret som en almennyttig fond.

Den har til formål at få børn til at bevæge sig, gennem sjove, dynamiske og inkluderende basketball aktiviteter, samt øge interessen og kendskabet til sporten.

Fonden er stiftet i efteråret 2014 i fællesskab med Foreningen SFO Basket og Birgitte Melbyes Fond og har siden da haft et tæt samarbejde med kommuner, lokale basketball klubber, skole og SFO'er i hele Danmark og arbejder for at opnå det primære mål; at flytte den organiserede idræt, i form af basketball, tættere på børn i indskolingsalderen, for at give dem gode bevægelsesvaner, og på den måde være med til at gøre idræt og motion til det naturlige valg for barnet. Det sker især ved at fonden tilbyder kvalificeret og professionel idræt - og bevægelsestilbud til børn, der ikke tidligere har været aktive indenfor organiseret idræt. Tilbuddene består blandt andet af træning og undervisning på skoler og i SFO'er og etablering af nye basketball klubber, som vil blive præsenteret yderligere nedenfor. En fælles betegnelse for samtlige ydelser, som BørneBasketFonden tilbyder er, at de er inkluderende, sjove og motiverende basketball aktiviteter, der alle tager udgangspunkt i en stor kærlighed til basket, børn og bevægelse (BørneBasketFonden (1)).

I 2017 nåede BørneBasketFonden ud til flere end 10.000 børn, fordelt på 445 skoleklasser og 18 kommuner i hele landet. Disse tal var blandt andet med til at BørneBasketFonden blev udvalgt som en af de nominerede til at modtage Danskernes Idrætspris ved Danmarks Idrætsforbunds - og DR's Sportsgalla, samt endte som finalist.

De overordnede visioner for BørneBasketFonden er:

- At kunne tilbyde bevægelsestilbud af høj kvalitet, der er tilgængeligt for alle børn, uanset køn, social baggrund eller etnicitet
- At introducere børnene for organiseret idræt, ved at give dem et gratis ugentligt bevægelsestilbud i skole eller SFO-tiden og på den måde flytte den tættere på børnene.
- At anvende basketball til at aktivere udsatte børn og andre, der har begrænsede muligheder for at deltage i organiserede idrætstilbud.
- At sætte fokus på bevægelsesvaner hos børn
- At udbrede interessen omkring basketball i Danmark.

2.1 Skolebasket forløb

Skolebasket er et af de første tilbud BørneBasketFonden præsenterede. Det har et princip om at kunne levere et kvalificeret, ugentligt bevægelsestilbud i form af basketballtræning i skole – eller SFO tiden. Træningerne har fokus på at alle skal kunne være med, og det er derfor vigtigt at understrege, at alle træningerne foregår ude i de haller/gymnastiksale, eller udendørsområder der findes på skolerne. På den måde skal børnene ikke flytte sig langt for at deltage, og de foregår i et trykt miljø, hvor børnene er vant til at begå sig i deres dagligdag.

Et skolebasket forløb foregår på den måde, at der laves en aftale mellem skolen og BørneBasketFonden, hvorefter forløbet tilrettelægges og tilpasses den enkelte skoles behov. Forløbet tager udgangspunkt i Danmarks Basketball Forbunds aldersrelaterede træningskoncept "SmartBasket", og det bliver altså tilpasset det specifikke klassetrin og niveau. BørneBasketFonden sammensætter forløbet og leverer instruktører, der alle er fagligt kvalificeret til at træne med børn og unge i denne aldersgruppe, og som er dygtige og motiverende. Instruktørgruppen består udelukkende af voksne, enten erfarne klubtrænere fra de lokale klubber eller spillere fra eliteniveau, der alle er opkvalificerede med et minitrænerkursus fra DGI/Dansk Basketball Forbund.

Foruden at forberede og varetage den praktiske del af undervisningen, vil instruktørerne også involvere og inddrage skolens lærere i undervisningen, med henblik på at kunne udvikle deres kompetencer indenfor basketball. På den måde håber man på at kunne inspirere lærerne til at kunne genbruge og udføre øvelser fra skolebasket forløbet, når forløbet er overstået (BørneBasketFonden (2)).

2.2 Etablering af Børnebasket klubber

Det er opfattelsen i BørneBasketFonden, at mængden af børn der spiller basketball, ville være langt større, hvis der var flere klubber der tilbød træning for børn. Det bliver altså opfattet som et stort problem, at der ses en generel mangel på klubber der tilbyder basketballtræning for børn, og BørneBasketFonden har derfor taget initiativ til at stifte klubber, der bliver strategisk placeret i forhold til hvor i landet der mangler klubber til børn. Klubberne startes især i de områder hvor skolebasket forløb afslører en række børn der er interesserede i at fortsætte til basket, men hvor det geografisk ikke er muligt for dem at fortsætte i en klub.

Børnebasket klubberne etableres på udvalgte, lokale skoler og bygger altså på grundprincippet om at basketball kommer til børnene i stedet for at børnene skal komme til basketball. Da klubberne placeres på de lokale skoler, er det også et tilbud der er uden forpligtelser for barnets forældre, da tilbuddet finder sted umiddelbart efter skoletid.

I første omgang drives klubberne af kvalificerede trænere fra BørneBasketFonden og kan på sigt blive bæredygtige ved lokalt engagement, eller hvis en lokal "voksenklub" er interesseret i en satellitklub for børn.

Siden opstart for Børnebasket klubber i 2015 er der startet 30 små, lokalt forankrede og bæredygtige klubber i de største byer i Danmark, og de har bidraget med i alt 700 nye medlemmer. Det kortsigtede mål er at der inden 2022 er etableret 20 klubber mere (BørneBasketFonden (3)).

2.3 "Basketmatematik"

BørneBasketFondens skolebasket forløb er som udgangspunkt et bevægelsestilbud, der udføres i idrætsundervisningen. Dog medførte den nye folkeskolereform et krav om, at skolerne bør medtænke bevægelse i de fag-faglige fag og flere skoler har derfor givet udtryk for at de gerne vil kombinere BørneBasketFondens oprindelige bevægelsestilbud med den øvrige undervisning - på den måde opstod ideen om "Basketmatematik".

Basketmatematik kobler glæden ved bevægelse, smat basketballspillet mange muligheder for kropslig udfoldelse, med matematikfagets udfordringer til hjerneaktivitet. Ved at skabe et produkt der kombinerer disse områder, vil man på samme tid udfordre eleverne motorisk, stimulere indlæringen, samt udvikle relationelle færdigheder, når eleverne i grupper skal samarbejde om at løse matematikopgaver samtidig med, at de øver basket tekniske færdigheder.

Afviklingen af ”Basketmatematik” har vist, at motivationen for at lære, mens de udfører basketball øvelser, kan bibeholdes over mange timer, til trods for at eleverne bliver trætte. Eleverne viser altså at de er mere åbne og modtagelige for at træne, repetere og lære, når basketball og matematik kobles (BørneBasketFonden (4)).

3. Mine arbejdsopgaver

3.1 Udvikling af Danmarkskort

Da jeg startede i BørneBasketFonden, var en af deres første ønsker, at skabe en visualisering der kunne vise hvor i landet de har afholdt skoleforløb. Jeg undersøgte forskellige grafiske muligheder og besluttede mig for at skabe en række interaktive kort, der kunne illustrere på hvilke skoler eller SFO'er i landet, BørneBasketFonden havde gennemført et skolebasket forløb, hvor mange timer den enkelte enhed havde bestilt, samt hvor mange børn der havde været involveret pr. Enhed. Det praktiske arbejde, bestod primært af at skabe et overblik over, samt strukturere den store mængde data der fandtes fra 2016-2019, samt lave en liste over skolerne så de kunne placeres på det interaktive kort.

Mit arbejde hjalp BørneBasketFonden med at få et overblik over hvilke dele af landet de dækker med deres bevægelsestilbud, samt hvilke dele af landet der godt kunne bruge lidt flere initiativer. De interaktive kort gav mig et rigtig godt overblik over hvor vidt BørneBasketFonden når ud med deres bevægelsestilbud, samt gav mig en mulighed for at lære organisationen bedre at kende.

3.2 Udvikling af Årsrapport

Denne arbejdsopgave bestod af at planlægge og udføre årsrapporten for 2020. Indledningsvist snakkede jeg med ledelsen i BørneBasketFonden for at indsnævre hvilke fokuspunkter der skulle fremhæves i årsrapporten. De henviste mig blandt andet til en anden organisation, for at kunne finde inspiration til hvordan årsrapporten kunne se ud. Jeg fandt nogle emner, som jeg synes var interessante for BørneBasketFonden at fremhæve, og derefter planlagde jeg hvilken rækkefølge der ville give mening, samt fandt ud af hvilke forskellige mennesker jeg skulle snakke med for at indsamle relevant data.

Rent praktisk bestod mine opgaver af at indsamle data og skrive artikler vedrørende klubopstartsprojekter, bevægelse og sundhed og et specifikt Covid-19 skolebasket forløb.

Jeg startede med at have fokus på det specifikke Covid-19 forløb. Jeg kontaktede en børnehaveklasseleder, der havde været kontaktperson på den skole hvor forløbet havde foregået, der gerne ville deltage i et interview. Jeg planlagde et individuelt semistruktureret interview, der skulle forgå på BørneBasketFondens kontorer. Interviewet blev ca. 30 min langt og efter optagelsen, lavede jeg en delvis transskribering. Jeg transskriberede alle de områder, som jeg tænkte gav ekstra mening ift. Den efterfølgende artikel, og derudover skrev jeg stikord og noter til resten af interviewet. Interviewet blev efterfølgende skrevet til en artikel, der var med til at vise hvorfor det havde været en succes at lave et specifikt Covid-19 skolebasket forløb, og hvilken positiv effekt det havde haft for de deltagende børn.

Dernæst skulle jeg skrive en artikel vedrørende BørneBasketFondens klubopstarts projekt, og blev sat i kontakt med to ildsjæle fra Horsens. Da Covid-19 på dette tidspunkt havde tvunget mig til at arbejde hjemmefra, planlagde jeg et virtuelt semistruktureret interview. Jeg optog interviewet, så jeg havde mulighed for at transskribere og anvende interviewet til den efterfølgende artikel.

Derudover har jeg skrevet nogle artikler, der er baseret på allerede indsamlet data fra BørneBasketFonden. Det gælder blandt andet en artikel om Jr. NBA og klubopstartsprojektet. Planen for mit arbejde var, at jeg skulle skrive og være med til at udfærdige den endelige årsrapport, så den er klar til at blive publiceret i starten af 2021.

3.3 Udformning af evalueringsspørgsmål til elever og lærere

BørneBasketFonden havde et stort ønske om at jeg ville kigge på deres måde at evaluere skolebasket forløbene på. Jeg fik derfor adgang til deres spørgeskemaer, som de udleverer til hhv. Elever og lærere efter et skolebasket forløb. Siden opstarten af forløbene, har evalueringen fungeret sådan, at eleverne er blevet samlet i en gruppe, hvorefter instruktøren har stillet dem "Ja/Nej" spørgsmål, som de skulle svare på i plenum. Jeg har siden da foreslået BørneBasketFonden at ændre deres evalueringsmetode, så de i stedet laver små fokusgrupper, og giver børnene mulighed for at uddybe deres svar. På den måde føler jeg, at de kan anvende evalueringerne, til konkret at ændre deres forløb og tilpasse det til børnenes svar. BørneBasketFonden satte pris på mit forslag, og tog imod de rettelser og omskrivninger jeg havde lavet af deres spørgsmål.

3.4 Observation og "fortælling" om kommunale samarbejder

Fra begyndelsen af praktikopholdet var det aftalen at jeg skulle være med til at overvære et møde med nogle fra kommunen, for at få et indblik i hvordan de samarbejder om de forskellige forløb. Derudover var det planen at jeg skulle med ud til et skolebasket forløb, for at observere hvordan det foregik, samt hvordan samarbejdet med skolen og de enkelte lærere var. Dog satte Covid-19 en stopper for det, da det hurtigt viste sig at man ikke kunne opholde sig fysisk på kontoret, og det i stedet blev opfordret til at man så vidt muligt arbejdede hjemmefra.

For at kunne besvare min problemstilling bedst muligt, planlagde jeg derfor et virtuelt interview med min nærmeste chef i BørneBasketFonden, så hun kunne hjælpe mig med at besvare de spørgsmål, som jeg ikke har haft mulighed for at stille undervejs.

4. Problemstilling

Helt fra begyndelsen af praktikken, har det været et ønske fra min side, at få lov til at undersøge hvordan samarbejdet mellem BørneBasketFonden og de enkelte kommuner og skoler fungerer. Jeg synes det kunne være interessant at undersøge, ud fra et kritisk psykologisk perspektiv, hvordan den enkelte medarbejder i kommunen oplever samarbejdet, samt hvilke forventninger de forskellige subjekter har til samarbejdet. Grundet Covid-19 pandemien, har det ikke været muligt for mig at opsøge de muligheder, og min problemstilling tager derfor udgangspunkt i et virtuelt interview med min nærmeste chef fra BørneBasketFonden, der vil forsøge at sætte mig ind i hvordan kontakten bliver skabt, om der er forskel på at samarbejde med en kommune og en skole, samt et individuelt semistruktureret interview med en børnehaveklasselærer, som jeg har lavet i forbindelse med min praktik.

5. Andet element; Udvalg og redegør

Det følgende afsnit vil bestå af en redegørelse for virtuelt semistruktureret interview, da det er den metode jeg har anvendt for at besvare min problemstilling bedst muligt. Oprindeligt havde jeg et håb om at kunne udføre individuelle semistrukturerede interviews, med flere forskellige personer, men som følge af Covid-19 pandemien, var det desværre ikke muligt.

Derudover vil afsnittet indeholde en redegørelse for kritisk psykologi ifølge Holzkamp og Dreier, Conflictual cooperation af Erik Axel og Leg som begreb ifølge Charlotte Højholt.

5.1 Metode

5.1.1 Virtuelt semistruktureret interview som metode

Et semistruktureret forskningsinterview anvendes hvis man ønsker at indhente kvalitativt empirisk datamateriale, til at belyse en bestemt problemstilling. Formålet med interviewet er derfor også at indsamle og opnå ny viden omkring den udvalgte problemstilling i dialog med interviewpersonen (Poulsen, 2016). Denne form for interview har den styrke, at man indsamler personlig viden og erfaring om det udvalgte problem - altså en viden der ikke kan indhentes på andre måder.

Ifølge Birgitte Poulsen, er det vigtigt at udarbejde en interviewguide forud for det semistrukturerede interview. En interviewguide er et vigtigt metodisk forarbejde, der tvinger en til at operationalisere det teoretiske perspektiv, samt til at tilpasse guiden den konkrete undersøgelses problemformulering (ibid.). Forud for mit interview med min nærmeste chef fra BørneBasketFonden udarbejdede jeg en grundig interviewguide (Bilag 1), der var tilpasset det enkelte interview, samt det udvalgte teori.

Det gav mig muligheden for at bevare overblikket igennem interviewet, da jeg havde guiden at støtte mig op ad. Til trods for at have udarbejdet en struktureret interviewguide, giver det kvalitative forskningsinterview muligheden for en vis fleksibilitet. Da interviewet er semistruktureret giver det mulighed for at formulere nye spørgsmål undervejs, der tilpasser sig interviewpersonens svar, og man kan på den måde udvise aktiv lytning og interesse for problemfeltet.

Undervejs i interviewet er det væsentligt at forsøge at skabe en god tillid mellem interviewer og interviewperson, da det kan skabe et trygt rum hvor interviewpersonen har lyst til at åbne op omkring sine erfaringer og oplevelser (ibid.). Da jeg skulle afholde det pågældende interview, var det derfor vigtigt for mig at fremstå imødekommende, at vise et åbent kropssprog, samt fremstå velforberedt. Jeg gjorde desuden meget ud af at vise en oprigtig interesse, ved at have øvet min interviewguide inden, så interviewet kunne fremstå som en åben og flydende samtale. I forbindelse med Covid-19 pandemien, var jeg nødt til at afholde interviewet virtuelt. Interviewet foregik over mediet Zoom og jeg havde på forhånd aftalt med interviewpersonen at det var okay at det blev optaget til senere brug. Det virtuelle aspekt fik mig til at føle mig en smule begrænset, da jeg følte at det gav udfordringer i forhold til at kunne anvende og aflæse kropssprog, samt holde øjenkontakt. Havde situationen været en anden, ville jeg derfor have valgt at udføre interviewet personligt, da jeg føler at det virtuelle interview gav mig flere begrænsninger, end muligheder.

Havde jeg haft muligheden for det, havde jeg valgt at opsætte forskellige interview, for at skabe en bedre forståelse for hvordan samarbejdet med BørneBasketFonden bliver oplevet ud fra forskellige subjektive synspunkter. Jeg havde valgt at arrangere et interview med en ansat i Københavns

kommune, så han/hun kunne informere mig om hvilke forventninger og forhåbninger kommunen har til et samarbejde, ift. Hvad de håber på at det kan føre til for kommunen. Derudover ville jeg have haft arrangeret et interview med en skoleleder, for at lade ham/hende informere mig om deres forventninger og forhåbninger til samarbejdet. Det havde jeg gjort for at få et mere nuanceret overblik over hvordan samarbejdet ser ud, fra forskellige subjekters synsvinkel. Under min tid i BørneBasketFonden afholdte jeg et individuelt semistruktureret interview med en børnehaveklasselærer, og hun gav mig et indblik i hvilke forventninger hun havde haft til samarbejdet, samt fortalte mig hvad hun synes det havde gjort for hendes klasse at have haft besøg af BørneBasketFonden. Jeg har derfor et lille indblik i hvordan samarbejdet har udspillet sig, set fra børnehaveklasselærerens subjektive synsvinkel.

5.2 Kritisk Psykologi

Jeg mener at et kritisk psykologisk perspektiv på denne problemstilling kan hjælpe BørneBasketFonden med at få en mere indgående forståelse for de subjekter de samarbejder med. På den måde kan de tilpasse deres måde at tage kontakt, så det passer til det enkelte subjekt og deres forventninger. Jeg har derfor valgt at anskue min problemstilling ud fra et kritisk psykologisk perspektiv, da jeg har et ønske om at skabe et overblik og en forståelse for flere forskellige subjektive holdninger, synspunkter og forventninger til samarbejdet med BørneBasketFonden. I det følgende afsnit vil jeg derfor kort redegøre for kritisk psykologi, som en helhed, og centrale begreber som jeg finder relevante ift. Min problemstilling.

Kritisk psykologi er en psykologisk videnskabsteori, der er udviklet for at skabe en særlig forståelse af mennesker som subjekter. Denne subjektforståelse indebærer blandt andet, at menneskers følelser, tanker og handlinger, opfattes som værende udviklet på baggrund af konkrete sociale relationer. De sociale relationer bør forstås med baggrund i de samfundsmæssige livsbetingelser, som livet udspiller sig i, og det menneskelige subjekt kan altså forstås som et samfundsmæssigt væsen (Pax Leksikon, 2021).

Indenfor kritisk psykologi bliver subjekt perspektivet opfattet som en bestræbelse på at forstå subjektet indefra – dette bliver også kaldt et 1. persons perspektiv. Der argumenteres blandt andet for, at menneskelige problemer ikke kan tilskrives det enkelte individ, men i stedet bør forstås på

baggrund af de livssammenhænge som problemerne udspilles i. Problemerne kan altså ikke forstås individuelt, men i en samfundsmæssig kontekst.

I en kritisk psykologisk forståelse, er mennesket grundlæggende indlejret i en samfundsmæssig praksis, og den menneskelige udvikling vil finde sted i mødet med andre mennesker, omverden og samfundsmæssige betingelser (ibid.).

Indenfor kritisk psykologi ses især tre centrale begreber: *Handleevne*, *Handlesammenhænge* og *personlige deltagelsesbaner* og *Daglig livsførelse*. I det følgende vil jeg forsøge at redegøre for begreberne *Handleevne* og *Daglig livsførelse*, da jeg mener at det er relevant i forhold til min problemstilling.

5.2.1 Handleevne

Handleevne er et centralt begreb indenfor kritisk psykologi, da det er med til at karakterisere og hjælpe til at forstå subjektivitet. Handleevne bør forstås som subjektets rådighed over bestemte samfundsmæssige livsbetingelser. På den måde bliver forholdet, mellem subjektet og samfundet, et aktivt og gensidigt forhold, da subjektet anses som medproducent af sine livsbetingelser. Ifølge Ute Holzkamp-Osterkamp er subjektets følelser et andet aspekt indenfor handleevne, da hun mener følelser kan bruges handlingsvejledende. Det skal forstås på den måde, at subjektet, ved hjælp af sine følelser, kan udvælge og indfange de sider af livet der har en særlig subjektiv betydning, ved at afgøre hvilke betingelser, der er subjektivt relevante og meningsfulde i bestemte situationer. Ifølge Ole Dreier, bør det understreges at subjektets handlinger finder sted i konkrete kontekster, og altså ikke kun er en generel evne til at kunne forholde sig aktivt, men også en mulighed for subjektet til at kunne overskride begrænsninger i konkrete situationer. Han mener desuden at der findes to overordnede måder at handle på. Man kan handle restriktivt, hvilket primært er kortsigtet og ofte med blik for egne interesser, eller man kan handle udvidende, hvilket primært er langsigtet, med blik for fælles interesser (Pax Leksikon, 2021).

5.2.2 Daglig livsførelse

Kritiske psykologer mener, at mennesker lever fordi den samfundsmæssige struktur er sammensat af forskellige og modsatrettede perspektiver, der medfører forskellige handlemuligheder, som tvinger mennesket til at forsøge at skabe balance i sine daglige rutiner.

I forsøget på at forstå dette perspektiv, udviklede og forskede Holzkamp i 1998 begrebet *daglig livsførelse*, som han mener kan defineres som værende subjektets forsøg på at balancere mellem daglige gøremål, i form af daglige rutiner, og andre aktiviteter i ”det rigtige liv”. Holzkamp blev blandt andet inspireret til sin forskning, da det gik op for ham at der var en manglende forståelse for at der var en sammenhæng mellem de studerendes evne til at lære og deres personlige forhold. Han blev derfor optaget af at bevise, at der kan ses en sammenhæng mellem det enkelte subjekts deltagelse i flere kontekster, har en påvirkning for subjektets deltagelse i en konkret kontekst (Holzkamp, 1998).

Ifølge Dreier er der en række krav fra forskellige livsområder, som man bør forsøge at integrere for at udforme en daglig livsførelse. Kravene omfatter blandt andet en tidsmæssig integration af daglige aktiviteter på forskellige områder, en arbejdsdelt organisation af egne muligheder og opgaver og en social integration af kontakter og relationer. Desuden mener Dreier, at det er essentielt at udvikle prioriteringer og kompromisser, samt en rutine af de daglige hverdagsaktiviteter, for at få ordnet det vi dagligt skal gøre (Dreier, 1998). Denne udformning af den personlige livsførelse i et samfundsmæssigt perspektiv, mener Dreier også kan ses som et grundlag for at det enkelte subjekt kan strukturere sin personlighed. Det mener han fordi at når subjektet forholder sig til ovenstående prioriteringer og kompromisser, vil det udforme og forandre den praktiske struktur i den daglige livsførelse og på den måde også udforme og forandre sin personligheds væsentlige indhold og udfordringer (ibid.).

5.3 Conflictual Cooperation

Følgende er en redegørelse for Erik Axels begreb ”Conflictual Cooperation”, som det er præsenteret i teksten med samme navn (Axel, 2011). Grundlæggende kan begrebet defineres som et konfliktfyldt samarbejde, og desuden et samarbejde der tillader forskellige perspektiver at mødes i en åben konflikt, for at udvikle en fælles praksis eller et fælles mål. Ifølge Erik Axel defineres en fælles praksis eller et fælles mål, som det objekt eller forhold, som deltagerne har en fælles interesse for. I det her tilfælde vil det fælles mål fx kunne betegnes som et succesfuldt skolebasket forløb, hvad end det foregår på en skole eller i en SFO, eller er planlagt i samarbejde med en kommune eller en skole. Ifølge Axel vil muligheden for konflikt altid være tilstede i et samarbejde, da subjekter altid vil deltage i social sammenhæng med baggrund i deres eget subjektive ståsted. På

den måde vil en praksis altid indeholde modstridende perspektiver, og de bør altså medregnes i udviklingen af et konkret fælles mål (ibid.).

I teksten uddyber Erik Axel (2011) desuden det kritisk psykologiske begreb *handleevner*. Han mener at subjektets handlinger ikke kan forstås som en enhed i sig selv, men som en kontinuerlig gentagelse af handlinger, som er gensidigt afhængig af og konstitueret i sammenhæng med subjektets livsbetingelser, herunder andre handlinger. Altså at når subjektet handler, er det en del af noget mere; de handler blandt andet på baggrund af forhenværende betydninger og på forventninger om hvad de sociale forhold kan betyde for dem. En handling kan altså ikke forstås som en objektiv enhed i sig selv, men bør altid ses på baggrund af subjektivt sammensatte enheder (ibid.).

Et samarbejde kræver ifølge Axel, en koordinering af forskellige subjektive perspektiver og evnen til at indgå i en åben konflikt, hvor man lærer at stole på at alle subjektive perspektiver, er opstået af en grund. På den måde kan en åben konflikt, føre til en positiv udvikling (ibid.).

5.4 Leg som begreb

Ifølge Charlotte Højholt (2001), er det nødvendigt at forske i begrebet *leg*, hvis man ønsker at forske i børns udvikling. Leg og i særdeleshed børns indbyrdes fællesskaber, har vist sig at være det mest kontinuerlige og stabile fænomen, gennem børns naturlige overgange i livet – det går på tværs af forskellige sammenhænge og kontekster. Begrebet leg kan, ifølge Højholt, brydes ned til at være udgangspunktet i børns praksis. Det er det voksne har valgt at kalde det børn gør og det fremhæves ofte som noget særligt godt.

I teksten tager Højholt udgangspunkt i Ivy Schouboes identifikation af tre forskellige måder at udforske leg som et særligt fænomen, hvor hun blandt andet har beskæftiget sig med fællestræk der siges at være glædende for nordisk legeforskning. I det nedenstående vil jeg fremhæve to af de tre identifikationer, da jeg synes det er især dem der er relevante ift. BørneBasketFonden.

5.4.1 Erikson

En af de klassikere Schouboe fremhæver er Erikson. Han mener, at leg har en række bredspektrede funktioner, der er gavnlige ift. At lære barnet at indgå i alle slags sociale og samfundsmæssige sammenhænge. Han mener desuden at leg kan fungere som selvhelbredelse og at den kan fungere som en form for terapi. Erikson har altså fokus på dobbeltheden i legen, der består af personlighedsudvikling og socialiserende funktioner. I forhold til legen, mener han at den knytter sig til en funktionalistisk tilgang i børns praksis, der betyder at alt børn gør, tjener en funktion i forhold til helt andre situationer (Højholt 2001).

5.4.2 Piaget

Derudover refererer Schouboe til Piaget. Piaget fremhæver legens betydning for børns kognitive udvikling og mener at legen giver børn muligheden for at tilpasse sig omverden, frem for omvendt. Gennem legen kan børn skabe et ”rum” uden tvang og indgriben fra voksne, hvilket han mener i høj grad er med til at gøre børn til konstruktører af egen videreudvikling (Højholt 2001).

6. Tredje element; Sammenhold teori med empiri

Dette afsnit består af en bearbejdning af det indsamlede empiri, sammenholdt med den udvalgte teori. Oprindeligt var planen med dette afsnit, at der skulle være empiri fra min. 3 forskellige subjekter i form af interviews med en kommunal medarbejder, en skoleleder eller skolelærer og en ansat i BørneBasketFonden. Som nævnt tidligere har dette ikke været muligt pga. Covid-19 pandemien, og min empiri består derfor udelukkende af empiri fra interview med en skolelærer og en ansat i BørneBasketFonden. Dele af mit tredje element, vil altså komme til at indeholde refleksioner omkring hvordan det kunne have set ud, hvis ikke Covid-19 pandemien havde været et problem.

6.1 De enkelte personer som subjekt

I dette afsnit vil jeg forsøge at vise hvordan den samme situation ser ud fra forskellige subjektive synspunkter. Jeg vælger at have fokus på BørneBasketFondens skolebasket forløb, da det er deres

mest centrale opgave, samt den opgave der involverer flest personer. Jeg har valgt at starte med at præsentere skolebasket forløb, set ud fra BørneBasketFondens perspektiv, og derefter vil jeg præsentere det set fra skolernes og kommunernes perspektiv. Det var overraskende for mig, at samme situation blev opfattet så forskelligt, ud fra med hvilke øjne det blev set.

7.1.1 BørneBasketFondens visioner

I interviewet med min nærmeste chef i BørneBasketFonden (Bilag 2), snakkede vi indledningsvist om, hvilke visioner og formål de har ift. deres skolebasket forløb og hun fortalte mig at organisationens visioner har været fastlagt fra start og at de til dagligt kæmper for at kunne opretholde visionerne – hun sagde blandt andet:

”Når du spørger ind til det, så er det faktisk forholdsvis idealistisk”

Og fortsatte med at sige:

”I bund og grund handler det ikke om basketball – det er bare det som de fleste hos os synes er rigtig fedt – men i bund og grund handler det om at give børn nogle gode oplevelser med at bevæge sig og dyrke sport, sammen”

Eftersom, at en organisation ikke kan opfattes som et subjekt, må der tages udgangspunkt i, at disse udtalelser skal forstås ud fra min nærmeste chefs subjektive holdninger. Ud fra hendes synspunkt arbejder BørneBasketFonden altså for at kunne hjælpe så mange børn som muligt til at bevæge sig.

Hun fortæller at det oprindelige formål med skolebasket forløb, var at kunne afholde det som et gratis tilbud, for at hjælpe skolerne til at implementere mere bevægelse i hverdagen.

”I starten ville vi gerne gøre det gratis for skolerne, fordi det troede vi var en hjælp, at alle skolelærere frit kunne sige ja til det, fordi det krævede ikke finansiering”

Hun fortæller dog videre at de hurtigt har måtte lave det om til, at de også forventede en medfinansiering fra skolerne, da de blev mødt af konfliktfyldte perspektiver i samarbejdet med lærerne:

”Så er det ikke bare den enkelte lærer der kan komme og sige ”det ville være fedt for min idrætsundervisning, hvis der lige kom nogle i 6 uger og lavede mit arbejde” som det nogen gange var tilfældet”

I citatet ovenfor understreger hun det konfliktfyldte i samarbejdet, ved at give udtryk for at læreren havde en anden forventning til samarbejdet, end BørneBasketFonden havde. I stedet for at blive en hjælp til at implementere mere bevægelse, blev det i stedet til, en frigivelse af skolelærers tid, fordi der kom nogle udefra og kunne udføre arbejdet for dem.

I takt med at der er sket en samfundsmæssig ændring, der har fornyet skolereformen, har BørneBasketFonden også oplevet en ændring ift. Interessen overfor deres forløb. Det er nu i høj grad ændret fra at være BørneBasketFonden der tager kontakten til skolerne og i stedet skolerne der efterspørger forløbene.

”Så kom skolereformen og så var det pludselig et krav at alle skoler skulle lave et eller andet i samarbejde med noget eksternt og det har jo ligesom ændret i hvert fald vores (...) altså nu er vi pludselig mere i tråd med hvad de skal leve op til kan man sige”

At kommunikationen nu skulle igennem en skoleleder, gav BørneBasketFonden et håb om at kunne udvikle lærerkurser, for at kunne hjælpe til at implementere undervisning der skulle sikre mere bevægelse i dagligdagen. De udviklede hæfter med en masse øvelser og tilhørende forklaringer, de inviterede lærerne til kurser og de sikrede at skolen fik sponsoreret en masse bolde. Man kan altså argumentere for at BørneBasketFonden forsøgte at handle udvidende, da de forsøgte at implementere viden og opgaver, der skulle kunne hjælpe skolerne med at holde gang i BørneBasketFondens initiativer, også efter at skolebasket forløbet er afsluttet. Dog oplevede de en vis modstand overfor dette, da skolerne fortsat havde en forventning om, at det skulle være BørneBasketFonden, der skulle stå for initiativet.

Et eller andet sted ville jeg have troet, at når det kom op på lederniveau og der blev sådan tænkt på hele skolen og hvordan de kunne bruge det fremadrettet, at vi så også ville have oplevet at de havde lyst til noget med nogle lærerkurser, men det har vi ikke rigtigt oplevet - de har faktisk stadig et ønske om at vi er der, fordi de synes det giver rigtig meget at der kommer en udefra med den her boldbegejstring, så det har faktisk ikke ændret sig”

Eftersom BørneBasketFonden leverer en række ydelser, der har til formål at hjælpe børn til at bevæge sig mere, vil de altid skulle samarbejde og kommunikerer med andre. Man kan derfor også argumentere for, at de som organisation, altid vil være nødt til at gå på kompromis med egne visioner for at kunne tilpasse sig andres forventninger og perspektiver til samarbejdet.

6.1.2 Forventninger til skolebasket forløb set fra skolens perspektiv

For at få skolens perspektiv til samarbejdet med BørneBasketFonden, har jeg valgt at anvende det interview (Bilag 3) jeg lavede med en børnehaveklasselærer i forbindelse med en artikel til årsrapporten.

Børnehaveklasselæreren underviser på en skole der har ekstra fokus på bevægelse, og som har enkelte klasser der underviser elever der dyrker idræt på elite niveau. Det bliver derfor hurtigt tydeligt for mig, at bevægelsesperspektivet er noget hun forventer naturligt, og altså ikke er noget hun tillægger ny og ekstra opmærksomhed. I stedet lægger jeg mærke til, at hun har et øget fokus på, at det er vigtigt for hende at skolebasket forløbet, skal være som en leg for børnene – et form for frirum, hvor de kan være sammen med deres klassekammerater på en ny måde. Det bliver blandt andet tydeligt i følgende citat, hvor hun sætter ord på hvad skolebasket forløbet betød for hende:

”Derfor var det fedt når der kommer noget udefra der så tilfører noget, hvor man kan have en legende tilgang og kan have noget sjov med sine venner (...) man kunne have noget sjov og der kom noget udefra”

Som Piaget skriver er børn gode til at skabe ”rum” i legen uden tvang og indgriben fra voksne. I dette tilfælde er legene eller øvelserne opsat af en voksen, men fordi de bliver udført med en legende tilgang, gives der stadig plads til at børnene kan føle sig fri fra omverden. Når det sker mener Piaget, at der sker en kognitiv udvikling hos børnene, som hjælper børn til at kunne tilpasse

sig omverden, i stedet for omvendt. Da læreren i det følgende citat giver udtryk for at det er en glæde for børnene, når legene gentog sig, synes jeg kun det er med til at understøtte hvordan børnene finder tryghed i det ”kendte”, samt hvordan det kan være medføre at børnene fremover vil have en højere tendens til at vælge sport som det mest naturlige.

"Nogle af legene gentog sig - især hvis vi havde haft den samme træner over længere tid, så lavede vi en leg og byggede lidt videre på legen (...) og børnene var rigtig glade for det"

Som nævnt tidligere har BørneBasketFonden en forventning om at læreren deltager under forløbet, og den forventning bliver mødt af skolelæreren med en overraskende tilgang:

"Det giver et afbræk - fordi normalt der står jeg i midten og taler højt og har øjne på børnene, men det gør også at mit blik hurtigt bliver fanget et sted, hvis der er problemer, eller nogen er kede af det, og når der kommer en udefra og pludselig står for undervisningen, så gør det jo det at man kan se børnene lidt udefra – plus at jeg kan få lov til at interagere med børnene ligesom en af dem, fordi jeg kender jo ikke øvelsen bedre end dem"

Skolelæreren bruger altså her sine følelser handlingsvejledende, til at finde ud af hvad der er meningsfuldt lige i det øjeblik. Hun vælger at det giver mening for hende at forsøge at være en del af børnegruppen, da hun på den måde føler at hun kan lære gruppen endnu bedre at kende.

6.1.3 Forventninger til skolebasket forløb set fra kommunens perspektiv

Da jeg ikke har kunnet lave et interview med en kommunal medarbejder, er følgende afsnit baseret på mine egne forestillinger, samt citater fra det interview jeg har lavet med min nærmeste chef. Hun forsøgte at give mig et indblik i, hvad det vil sige at samarbejde med en kommune, samt hvilke forskelle der kunne være i forventningerne til samarbejdet.

Før interviewet havde jeg en forestilling om, at man fra kommunernes side måtte have nogenlunde samme perspektiv til hvad et samarbejde med BørneBasketFonden skulle tilføre kommunen, samt hvilke forventninger de havde. Jeg forestillede mig at deres perspektiv ville gå ud på at kunne øge fokus på kommunens foreningsliv, samt være med til at bidrage positivt til den generelle sundhed, i

form af bevægelse, hos kommunens skoleelever. Efter interviewet med min nærmeste chef, var jeg dog blevet gjort opmærksom på perspektiver, som jeg ikke havde forventet.

”Altså nogle steder er det bevægelse, men det kommer an på hvad det er for en kommune. Kommunerne har forskellige udfordringer, så der er nogle der er meget på det her med foreninger – de vil gerne gøre noget for at understøtte foreningerne, og det er sådan set de mest ressourcestærke kommuner der har den vinkel – og så er der steder hvor man har nogle sociale udfordringer og der bliver vores bevægelsesprojekt ligeså meget en social løftestang og et integrationsprojekt, og der kommer det til at handle om noget helt andet”

I ovenstående citat gør hun opmærksom på, at der ses en stor forskel baseret på kommunens ressourcer. Befinder man sig i en kommune, der indeholder områder med sociale udfordringer, vil forventningen til samarbejdet med BørneBasketFonden nærmere være at løfte det sociale, samt at fungere som en form for integration, frem for bevægelse. Til trods for at en af BørneBasketFondens visioner er at kunne hjælpe alle børn, uanset alder, køn eller etnicitet, opleves denne konstellation stadig som noget konfliktfuldt, da det tvinger BørneBasketFonden til at gå en smule på kompromis med deres egentlige formål der omhandler sundhed og bevægelse.

”Vi siger tit, at vi ikke synes vi er et socialt projekt, vi er ikke kun kommet for at ”redde” børn der har det svært, men der er bare nogle ting i vores arbejdsform der gør at der er ikke så mange andre der kan det samme som os – vi går ud sammen og er ude lokalt og hvis vi kan se at vi er et sted på en skole hvor børnene ikke har noget sted at gå hen efter skole, og er blevet glade for basket, så kan vi jo i hvert fald ret fleksibelt starte en forening”

Som Erik Axel skriver, så kræver et samarbejde en koordinering af forskellige subjektive perspektiver. Det kræver at begge parter er villige til at indgå i en åben konflikt, der kan føre til en positiv udvikling i samarbejdet (Axel, 2011). Jeg synes at man her kan argumentere for, at BørneBasketFonden er villige til at indgå i en åben konflikt, da de godt er klar over, at deres arbejdsform kan mere, end bare sætte fokus på sundhed og bevægelse.

7. Fjerde element; Refleksion over erfarede praksisser

Fjerde og sidste element vil være en teoretisk refleksion over mine erfarede praksisser i løbet af praktikken. Afsnittet vil blandt andet komme til at indeholde en refleksion over det læringsfællesskab der blev sat til rådighed for min læring, der vil være en refleksion med udgangspunkt i Jean Lave og Etienne Wengers teori omkring situeret læring. Derudover vil der være en kritisk refleksion overfor de arbejdsopgaver jeg blev stillet, samt hvilke dilemmaer og problematikker jeg er stødt på i min praktik, med udgangspunkt i blandt andet Conflictual cooperation af Erik Axel og det kritisk psykologiske begreb daglig livsførelse.

7.1 Kritisk blik på det læringsfællesskab der blev stillet til rådighed for min læring

Den første dag af min praktik mødte jeg op i et stort kontorfællesskab, og fandt frem til BørneBasketFondens relativt lille lokale, der lå i hjørnet af bygningen. Her mødte jeg 4-5 medarbejdere, som sad ved hver deres computer i det lille lokale. I lokalet var der to små borde og et ”fælles” bord tilbage, og jeg fik besked på at der ikke var faste pladser og at jeg bare kunne sætte mig hvor der var plads. Jeg hilste på alle medarbejderne og fik en kort forklaring af hvad deres rolle i organisationen var. De spurgte også ind til mig, og virkede interesseret i hvad mit studie gik ud på. Efter præsentationen tog min nærmeste chef mig til side for at aftale hvilke arbejdsopgaver jeg skulle lave. Min chef fortalte mig at jeg var den første analysepraktikant de havde haft, og at det derfor heller ikke var helt klart for dem, hvilke opgaver jeg ville kunne udføre. Hun fortalte mig at de havde en række opgaver som de tænkte jeg kunne hjælpe dem med, men at de også var meget åbne for at høre om jeg havde ideer til arbejdsopgaver. Da jeg aldrig har haft et arbejde i en organisation som denne før, var jeg usikker på hvilke arbejdsopgaver der ville være relevante for mig, men jeg kom alligevel med et par ideer ud fra deres tanker. Jeg var rigtig glad for at have fået en praktik hos BørneBasketFonden, og så frem til at lære hvad det vil sige at arbejde i en organisation som denne.

Ifølge Jean Lave og Etienne Wenger (2003) er en situeret læring ikke noget der finder sted i det indre psykiske rum, men en læring der sker gennem deltagelse i en social praksis – altså ”*learning by doing*”. Da jeg var ansat som praktikant, og i øvrigt aldrig har haft et arbejde i en privat organisation før, havde jeg en forventning om at jeg ville komme til at opnå læring i dette forløb, gennem en deltagelse i en socialt praksis og altså også ved at lære fra de omkring mig. Lave og Wenger (2003) har udviklet denne situerede læringsforståelse på baggrund af frem kasusstudier af

mesterlære, og har derfra udviklet en almen teori om læring, der understreger at læring bør forstås som en dynamisk bevægelse fra perifer til fuld deltagelse. Et af de mest centrale kendetegn ved situeret læring er, at den skal betragtes som en proces – en nyankommet bør, med udgangspunkt i deltagelse i praksisfællesskaber og beherskelse af viden og færdigheder bevæger sig i retning af fuld deltagelse i de sociokulturelle praksisser i et fællesskab. Ifølge Lave og Wenger kaldes denne proces også for *legitim perifer deltagelse*. Eftersom at jeg var den første analysepraktikant i deres organisation, fandtes der ikke nogle eksempler på hvilke færdigheder jeg burde opnå undervejs i mit forløb, og desuden heller ikke nogen jeg kunne spejle mig i, eller se op til. Lave og Wenger skriver i deres bog, at fællesskabets praksis er med til at skabe en læreplan for den nyankommne, og viser altså hvad den nyankommne kan forvente at lære. Derudover kan det hjælpe den nyankommne med at udvikle en opfattelse af hvad hele organisationen drejer sig om (Lave og Wenger, 2003). Jeg mener derfor at man kan argumentere for, at jeg som praktikant, uden noget decideret fællesskab at kunne spejle sig i, er blevet overladt lidt til tilfældighederne for hvad jeg kunne forvente at lære under mit forløb. Det mener jeg blandt andet fordi, at jeg selv var med til at vælge hvilke arbejdsopgaver jeg gerne ville lave. På trods for at jeg synes det var spændende at få lov til at have indflydelse på hvad jeg gerne ville lave, så tror jeg at jeg havde lært mere af opholdet, hvis der havde været en klar struktur for mine opgaver, og måske også en ansat i tilsvarende stilling, som jeg kunne se op til og lære fra undervejs.

Derudover skriver Lave og Wenger (2003), at mulighederne for at lære i mesterlære ofte vil blive forstærket, hvis den lærende kan have et ”rum”, hvori han/hun kan opleve en mild tilsidesættelse af fællesskabet. Forstået på den måde at den lærende kan opnå frihed til at forme deres egne læringsrelationer til andre lærende. De skriver desuden at der findes dokumentation for, at hvis der findes en mulighed for at skabe en cirkulation af viden og erfaringer blandt ligestillede, vil denne viden og erfaringer spredes hurtigt og effektivt. Som ene praktikant i BørneBasketFonden kan jeg godt genkende denne tankegang. Mit forhold til de ansatte var, at jeg var den nyankommne og derfor naturligt også den nederste i hierarkiet. Til trods for at der var en meget åben og løs stemning blandt de ansatte, havde jeg en følelse af, at jeg gerne ville vise at jeg var hurtig og effektiv og jeg ville gerne imponere med mine arbejdsopgaver. Den løsere kobling der kan være i relationer mellem to eller flere nyankommne havde helt klart været at foretrække, da jeg på den måde ville kunne reflektere, spare og dele oplevelser med andre nye, og derfor også lære fra hinanden.

7.2 Kritisk blik på de arbejdsopgaver jeg er blevet stillet

Som tidligere nævnt, har BørneBasketFonden fra start af givet udtryk for og forventet at jeg selv har været med til at have en indflydelse på hvilke arbejdsopgaver der kunne være interessante for mig. Undervejs oplevede jeg dog, at jeg blev præsenteret for nogle relativt faste opgaver, som fx udvikling af Danmarkskort og årsrapport. Ved at fortsætte med udgangspunkt i Lave og Wengers teori omkring situeret læring, vil jeg gerne forholde mig kritisk til disse opgaver.

Ifølge Lave og Wenger er forudsætningen for at kunne deltage på en legitim perifer måde afhængig af at den nyankommne har adgang til en række modne praksisområder. Det skal forstås på den måde, at de har en ansat i en tilsvarende stilling at se op til, eller eksempler på de arbejdsopgaver de bliver bedt om at udføre. Som nævnt var ingen af delene tilfældet for mit vedkomne i BørneBasketFonden, og jeg havde altså fuldstændig frihed indenfor opgavens rammer, til at kunne tænke kreativt og løse opgaven på den måde som jeg fandt mest relevant. Som oftest følte jeg mig tryk i denne rolle, da jeg blev mødt af ros, hvilket selvfølgelig kun motiverede mig til at fortsætte i samme stil. Dog havde jeg en del usikkerhed da det kom til udarbejdelsen af organisationens årsrapport, da jeg følte at det var en meget stor opgave, der ville have en stor fremtidig betydning for organisationen.

Lave og Wenger skriver blandt andet, at nyankommnes arbejdsopgaver bør være kortvarige og enkle – samt uden den store betydning for organisationen som helhed. Det mener de, fordi det derfor ikke vil være for ”dyrt” for den nyankommne at begå fejl. Jeg føler at en arbejdsopgave som udarbejdelse af en årsrapport, var en smule uden for mit kompetenceområde. Dels fordi jeg startede i organisationen i september, og derfor ikke havde kendskab til hvad der var sket fra januar-september og dels fordi jeg sad med en følelse af at resultatet kunne have en betydning for organisationens billede udadtil. Når jeg tænker tilbage på mit praktikophold ville jeg derfor ønske, at jeg havde delt denne opgave med andre, så jeg havde haft en eller flere og dele ansvaret med.

7.3 Dilemmaer og problemer i mit praktikophold

I løbet af denne praktik, har en af mine helt store udfordringer været de restriktioner som Covid-19 pandemien har medført i Danmark. Da jeg startede i min praktik d. 1 september var det fortsat okay at være fysisk på kontoret, men regeringen havde stadig et ønske om at private arbejdspladser bad

deres ansatte om at arbejde hjemmefra hvis det var muligt. Da BørneBasketFonden fortsat er en meget lille organisation, med et relativt småt kontorområde, blev der, til trods for kun 10 fastansatte, meget hurtigt fyldt op. Det betød at jeg lavede en aftale med min nærmeste chef om, at jeg så vidt muligt arbejdede hjemmefra. Praktisk foregik det på den måde, at jeg havde ca. En dag om ugen hvor jeg mødte fysisk op på kontoret, for at fremlægge det arbejde jeg havde lavet, samt lave aftaler for nye opgaver. Da kontoret er småt, var der ofte meget larm, og grundlæggende synes jeg derfor at denne måde at arbejde på var fordelagtig. Jeg oplevede at arbejde langt mere effektivt, og mit praktiksted udtrykte at de var imponeret over hvor produktiv og effektiv jeg var ift. De opgaver jeg fik stillet. Det gav mig desuden en følelse af frihed, til at kunne tænke kreativt og ud af boksen ift. Opgaverne. Da regeringen så strammede restriktionerne endnu engang, blev vi alle tvunget til at arbejde hjemmefra. Oveni det, blev min nærmeste chef smittet med Covid-19, og var sygemeldt i ca. To uger. Det gik hurtigt fra en følelse af frihed, dog med kontrol, til en følelse af at sidde alene i en situation hvor jeg havde håbet på at være mere en del af et team.

I starten af praktikken havde jeg en fornemmelse af, at der hele tiden var styr på hvilke opgaver jeg lavede, samt en opmærksomhed på at jeg ikke måtte føle at jeg manglede noget at lave. Der var interesse og jeg havde en klar opfattelse af at organisationen satte pris på de opgaver jeg leverede. Til slut oplevede jeg at jeg sad meget alene med mine opgaver, og at jeg selv måtte række ud, hvis jeg havde brug for en bekræftelse af at jeg var på rette vej. Så selvom jeg stadig ikke er i tvivl om at organisationen sætter pris på mine opgaver, og også kan bruge dem i fremtiden, følte jeg mig ikke som en del af organisationen. Den følelse har efterladt mig med en overordnet tanke og ærgrelse over, at jeg ikke har fået den fulde oplevelse af hvad det vil sige at være i praktik.

Udover at det gav mig en følelse af at være alene i en organisation, gav hjemsendelsen mig også problemer ift. At kunne kommunikere ansigt-til-ansigt med forskellige samarbejdspartnere. Min største arbejdsopgave var at skulle producere en årsrapport. Årsrapporten skulle indeholde artikler der skulle give en beskrivelse af de forskellige projekter BørneBasketFonden har arbejdet på i 2020. Fra starten var det planen, at jeg skulle interviewe/holde møde med de forskellige tovholdere til projekterne, men også det satte hjemsendelsen en stopper for. I stedet måtte jeg nøjes med at få diverse deskriptive dokumenter tilsendt, som jeg så kunne forfatte en artikel ud fra. Jeg er ked af at jeg ikke fik muligheden for at stille uddybende spørgsmål, da jeg føler at det havde givet mig en bedre forståelse for hvad projektet egentlig handlede om.

Som beskrevet under punkt 5.2.2 *Daglig livsførelse* vil der ifølge Holzkamp altid være en sammenhæng mellem det enkelte subjekts deltagelse i flere forskellige kontekster og påvirkningen for samme subjekt i en konkret kontekst (Holzkamp, 1998). I et forsøg på at perspektivere dette videnskabsteoretiske perspektiv, til min egen situation, vil jeg tage udgangspunkt i Holzkamps eksempel omkring de studerendes læremuligheder.

Holzkamp beskriver blandt andet at det har været interessant at observere hvordan studerendes personlige forhold, synes at have en effekt på deres læringsmuligheder. Det kan være eksempler som *"Jeg kan ikke om aftenen i denne uge; for det er min tur til at passe Silke"* der viser at personlige forhold sætter en begrænsning for læringsmulighederne hos subjektet. I min egen situation er det en kombination af samfundsmæssige konsekvenser, i form af Covid-19 pandemien og hjemsendelse heraf, der har sat en begrænsning for mine læringsmuligheder. Personligt føler jeg ikke, at jeg har været god nok til at balancere, samt prioritere og strukturere mine daglige rutiner, med mine andre aktiviteter, forstået som arbejdsopgaver. Jeg synes det har været svært at skulle skelne mellem arbejde og fri, når begge dele fandt sted indenfor de rammer, hvor jeg normalt ville have fri. Til trods for, at det er en konsekvens af min egen manglende evne til at strukturere og balancere mellem de to ting, mener jeg at det har sat en begrænsning for mine læringsmuligheder i praktikforløbet.

8. Litteraturliste

- Axel, E. (2011). *Conflictual Cooperation*. Nordic Psykologi
- BørneBasketFonden (1) (2021). *Vision og Historie*. Fundet på: <http://www.bornebasketfonden.dk/vision-og-historie> d. 02.01.21, kl. 10.21
- BørneBasketFonden (2) (2021). *Skole Basket*. Fundet på: <http://www.bornebasketfonden.dk/skole-basket> d. 02.01.21, kl. 11.15
- BørneBasketFonden (3) (2021). *Børnebasketklubber*. Fundet på: <http://www.bornebasketfonden.dk/klub-brnebasket> d. 02.01.21, kl. 12.20
- BørneBasketFonden (4) (2021). *Basketmatematik*. Fundet på: <http://www.bornebasketfonden.dk/basketmatematik> d. 02.01.21, kl. 13.30
- Dreier, O. (1998). *Introduktion: Om Holzkamps arbejde med livsførelse*. I: Holzkamp, K. (1998). *Daglig livsførelse som subjektvidenskabeligt grundkoncept*. Nordiske udkast, nr. 2.
- Holzkamp, K. (1998). *Daglig livsførelse som subjektvidenskabeligt grundkoncept*. Nordiske udkast, nr. 2.
- Højholt, C. (2001). *Børnenes overgang*. I: Højholt, C. (2001). *Samarbejde om børns udvikling – Deltagere i social praksis*. 1. Udgave, 1. Oplag. Forfatteren og Gyldendalske Boghandel. S. 179-182
- Lave, J. Og Wenger, E. (2003). *Situeret læring – og andre tekster*. Hans Reitzels Forlag, København 2003. S. 7-12, 31-42, 77-85
- Pax Leksikon (2021). *Kritisk Psykologi*. Fundet på: <https://www.leksikon.org/art.php?n=5143> d. 06.01.21, kl. 12.20
- Poulsen, B. (2016). *Semistrukturerede interviews*. I: Juul Kristensen C. og Azhar Hussain, M. (2016) *Metoder i samfundsvidenskaberne*. 1. udgave. Samfundslitteratur.